

Когут і Лис (Лис і Півень)

Жан де Лафонтен

На галузи дерева сидів чуйно старий когут, моторний і досвідений. До него підбіг хитрий лис і промовив солодким голосом:

— Братчику любий! Ми вже більше не будемо з собою провадити війни. Від нині запанував загальний мир. Я саме прибув в тій ціли, щоби тобі його оголосити. Зійди отже чим скорше до мене, щоби я тебе притиснув сердечно до своєї груди! Не дай, будь ласкав, па себе довго ждати! Я дуже кааплю ся, бо маю ще далеку дорогу, щоби всім звірятам оголосити так радісну новину. Кажу тобі, що ти і твої братя та сестри можете від нипі без журби займати ся своїми справами а будемо вам щиро допомагати, як братя. Злізь же до мене і прийми поцілунок братньої любови!

На сю довгу та облесну промову так відповів когут зі свого безпечного місця:

— Ах, любий друже! Як же мене тішить твоя новина! Я просто не є в силі описати тобі моєї радості... А ще тим ї менше, що чую се з твоїх уст, з яких мов мід тече! Та не лише я, але певно і всі звірята утїшать ся так само твосою новиною... Ось саме бачу двох хортів, що сюда вискоком біжать. Ану, будь ласкав, скажи і їм сю радісну вістку! Я сейчас злізу і будемо могли всі разом устиснути ся...

— Бувай здоров! — крикнув лис поквалпно — я маю пильне діло. Хиба иншим разом матимемо більше часу натїшити ся сею відрадною вісткою...

І добряга лис дав суса в бік тай пігнав, куда його ноги понесли. Не мав навіть часу оглянути ся, чи справді хорти надбігають. А з хортів ані слїду, бо когут лише його так настрашив.

— Кукуріку! — запіяв півень на ціле горло і залопотів крилами з радости, що так дотепно випровадив хитрого злодія в поле...

(Текст байки подається за оригіналом, зі збереженням авторського стилю)

Переклад Любомира Селянського